

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej, v právnej veci navrhovateľa **M. S.**, bytom R. Š., proti odporkyni **S.P.-Ú., B.**, o **invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č.k. 25Sd/97/2007-13 z 3. júla 2007, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 25Sd/97/2007-13 z 3. júla 2007 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne č. X. z 25. januára 2007 **z r u š u j e** a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. z 25. januára 2007, ktorým odporkyňa rozhodla, že navrhovateľovi naďalej trvá nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 zák. č. 100/1988 Zb. o Sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák.č. 100/1988 Zb.“) a nárok na výplatu čiastočného invalidného dôchodku v sume určenej podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia prislúchajúceho k dôchodku podľa § 82 zák.č.

461/2003 Z.z. o Sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozsudku sa stotožnil so záverom odporkyne, že vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky uverejnený v Zbierke zákonov ako zák.č. 460/2006, pri rozhodovaní o žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok bolo potrebné vychádzať z hodnotenia jeho zdravotného stavu a schopnosti vykonávať sústavné zamestnanie v zmysle ustanovení zák.č. 100/1988 Zb.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Ako dôvod uviedol, že jeho zdravotný stav nezodpovedá situácii, aby bol schopný vykonávať sústavné zamestnanie. Pretože sa necíti zdravotne v poriadku, žiadal odvolací súd o prehodnotenie jeho žiadosti o plnú invaliditu.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu nepovažovala dôvody uvedené navrhovateľom za opodstatnené. Zdôraznila, že zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa posúdili pre účely súdneho konania vecne príslušné orgány, pričom posudky boli vypracované po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení navrhovateľa a za jeho osobnej účasti. Vyhotovené posudky, ktoré sú logické a jednoznačné, boli okrem iného podkladom pre jej rozhodnutie, ako aj pre rozsudok prvostupňového súdu, ktorý navrhla potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ, ktorý od 2. augusta 1990 poberal invalidný dôchodok, bol od 16. októbra 2000 poberateľom čiastočného invalidného dôchodku priznaného podľa § 37ods. 1 zák.č. 100/1988 Zb., ktorý sa od 1. januára 2004 považuje v zmysle § 263 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. za dôchodok invalidný podľa zák.č. 461/2003 Z.z.

Pri kontrolnej lekárskej prehliadke (KLP/, vykonanej 4. novembra 2004), posudkový lekár S. poistenia posúdil zdravotný stav navrhovateľa už podľa zák.č. 461/2003 Z.z. a ustálil, že je naďalej invalidný podľa § 71 ods.1 zák.č. 461/2003 Z.z., lebo pre dlhodobu

nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená 50%. Termín ďalšej KLP určený nebol, nakoľko podľa záznamu posudkového lekára je nepotrebná.

Navrhovateľ 2. novembra 2006 podal na Sociálnej poisťovni, pobočke v L. M. žiadosť o „celý invalidný dôchodok“. V žiadosti uviedol, že žiada odporkyňa o znovupreskúmanie jeho invalidného dôchodku podľa nového zákona, ktorý platí od 1. augusta 2006. Poukázal v nej na skutočnosť, že celý invalidný dôchodok, ktorý mu bol priznaný po amputácii ľavej nohy, mu bol v roku 2001 odňatý s tým, že mu bol priznaný len čiastočný invalidný dôchodok. Preto sa domáhal priznania „celého invalidného dôchodku“.

Následne, pri lekárskej prehliadke s prihliadnutím aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 460/2006 Z.z., posudkový lekár posúdil trvanie čiastočnej invalidity 22. novembra 2006 podľa § 263a zák.č. 461/2003 Z.z. so záverom, že navrhovateľ je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. c/ zák.č. 100/1988 Zb. Na základe tohto posudku potom odporkyňa vydala v tomto konaní preskúmané rozhodnutie, ktorým rozhodla podľa § 263a ods. 1 písm. c/ zák.č. 461/2003 Z.z.

Odporkyňa pritom opomenula zaoberať sa žiadosťou navrhovateľa o invalidný dôchodok podľa § 70 zák.č. 461/2003 Z.z., a to napriek tomu, že táto žiadosť predchádzala posúdeniu trvania čiastočnej invalidity, ako aj rozhodnutiu odporkyne podľa § 263a ods. 1 písm. c/ zák.č. 461/2003 Z.z.

Takýto postup odporkyne nebol v súlade so zákonom, nakoľko odporkyňa prehliadla ust. § 263a ods. 5 zák.č. 461/2003 Z.z., podľa ktorého ak poistenec uvedený v ods.1 a 2 má nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 a súčasne má nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004, vypláca sa invalidný dôchodok, ktorý je vyšší alebo najvyšší. Pri rovnakej sume týchto dôchodkov vypláca sa dôchodok, ktorý si poistenec zvolil. Dňom úpravy výplaty invalidných dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu zaniká nárok na invalidný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Ak teda posudkoví lekári organizačných zložiek Sociálnej poisťovne napriek tomu, že v predmete posudzovania lekárskej správy uviedli, že ide o posudzovanie invalidity na žiadosť poistenca (navrhovateľa) z 2. novembra 2006, ale jeho invaliditu, resp. čiastočnú invaliditu posúdili len pre rozhodnutie o trvaní nároku na výplatu čiastočného invalidného dôchodku a neposúdili súčasne, či navrhovateľ je invalidný podľa § 71 zák.č. 461/2003 Z.z., nepostupovali správne a ich posudky nemohli byť dostatočným podkladom pre rozhodnutie odporkyne aj podľa § 263a ods. 5 zák.č. 461/2003 Z.z.

Správne preto mala odporkyňa zadovážiť podklady na posúdenie, či navrhovateľovi a v akej výške vznikol nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa § 70 zák.č. 461/2003 Z.z., vykonať porovnanie výšky čiastočného invalidného dôchodku a invalidného dôchodku (§ 263a ods. 5 zák.č. 461/2003 Z.z.) a následne vo veci rozhodnúť.

Odporkyňa takto nepostupovala, a preto preskúmané rozhodnutie nemožno považovať za správne a zákonné. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil, napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p.

V ďalšom konaní je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250r O.s.p.) a jej úlohou bude zabezpečiť spísanie riadnej žiadosti o invalidný dôchodok s navrhovateľom (o ktorý požiadal 2. novembra 2006), zadovážiť podklady o nej a podľa výsledku zistení opätovne rozhodnúť vo veci aj podľa § 263a ods. 5 zák.č. 461/2003 Z.z.

Odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo účastníci ich náhradu nežiadali, resp. rozhodnúť o náhrade trov konania nenavrhlí (§ 151 ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25.septembra 2008

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Falbová

